

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2013. gada 18. aprīlī*

Apelācija — EKL 225. panta 1. punkts, 235. pants un 288. panta otrā daļa — Pret Eiropas Kopienu celta prasība sakarā ar ārpuslīgumisko atbildību — Strīda ārpuslīgumiskā rakstura novērtēšana — Kopienu tiesu kompetence

Lieta C-103/11 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2011. gada 26. februārī iesniedza

Eiropas Komisija, ko pārstāv *T. van Rijn*, kā arī *E. Montaguti* un *J. Samnadda*, pārstāvji, kuriem palīdz *A. Berenboom, advocaat*, un *M. Isgour*, advokāts,

prasītāja,

pārējie lietas dalībnieki:

Systran SA, Parīze (Francija),

Systran Luxembourg SA, Luksemburga (Luksemburga),

ko pārstāv *J.-P. Spitzer* un *E. De Boissieu*, advokāti,

prasītājas pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *A. Tizzano* [*A. Tizzano*] (referents), tiesneši *M. Ilešičs* [*M. Ilešič*], *E. Levits*, *Ž. Ž. Kāzels* [*J.-J. Kasel*] un *M. Bergere* [*M. Berger*],

ģenerāladvokāts *P. Kruss Viljalons* [*P. Cruz Villalón*],

sekretāre *S. Stremholma* [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 19. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2012. gada 15. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Komisija lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-19/07 *Systran* un *Systran Luxembourg*/Komisija (Krājums, II-6083. lpp.; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru tai tika piespriests samaksāt *Systran SA* (turpmāk tekstā – “*Systran*”) zaudējumu kopsummu EUR 12 001 000 apmērā kā zaudējumu atlīdzību par tās autortiesību un zinātnības pārkāpumu saistībā ar Komisijas uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā par projekta realizēšanu Komisijas automatiskās tulkošanas sistēmas uzturēšanai un lingvistiskajai uzlabošanai.

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas (*SYSTEM TRANslation*) sākotnējā versija “*Systran Mainframe*” tika izveidota 1968. gadā, un to tirgoja *World Translation Center Inc.* (turpmāk tekstā – “*WTC*”) un citas saistītās sabiedrības (turpmāk tekstā visas kopā – “*WTC grupa*”).
- 3 Sākotnēji Komisija pēc līguma noslēgšanas ar *WTC* 1975. gadā uzsāka minētās sistēmas izmantošanu tulkošanas pakalpojumiem tās “*EC-Systran Mainframe*” versijā. Laikā no 1976. līdz 1987. gadam tā arī noslēdza vairākus līgumus ar *WTC* grupas sabiedrībām, lai, pirmkārt, uzlabotu *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmu un, otrkārt, izstrādātu jaunas valodu kombinācijas (kopumā deviņas valodu kombinācijas).
- 4 Noslēdzot virkni līgumu, sākot no 1985. gada septembra, sabiedrība *Gachot SA* (turpmāk tekstā – “*Gachot*”) iegādājās *WTC* grupas sabiedrības, kuras bija *Systran* tehnoloģijas un *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas *Systran Mainframe* versijas īpašnieces, un minētā grupa pēc šīs iegādes īstenošanas kļuva par *Systran* grupu.
- 5 1987. gada 4. augustā *Systran* grupa un Komisija parakstīja līgumu par kopīgas *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas izstrādi un uzlabošanu esošajām un nākamajām Eiropas Kopienas oficiālajām valodām, kā arī par tās piemērošanu (turpmāk tekstā – “sadarbības līgums”). Saskaņā ar sadarbības līguma 11. un 12. pantu uz šo līgumu attiecās Beļģijas tiesību akti un jebkuras nesaskaņas pušu starpā par minētā līguma interpretēšanu, izpildi vai neizpildi bija jārisina šķīrējtiesā.
- 6 Laikā no 1988. līdz 1989. gadam Komisija ar *Gachot*, kura tad arī tika apzīmēta kā “*Systran*”, noslēdza vēl četrus līgumus, lai iegūtu *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas “izmantošanas licenci” vācu–angļu, vācu–franču, angļu–grieķu, spāņu–angļu un spāņu–franču valodu kombinācijām.
- 7 1991. gada decembrī Komisija beidza sadarbības līgumu, jo *Systran* neesot ievērojusi savas līgumsaistības. Dienā, kad tika izbeigts sadarbības līgums, *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas *EC-Systran Mainframe* versijā bija sešpadsmit valodu versijas.
- 8 Pēc tam *Systran* grupa izveidoja un pārdeva jaunu *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas versiju, kas paredzēta darbībai *Unix* un *Windows* operētājsistēmās, proti, versiju “*Systran Unix*”, savukārt Komisija attīstīja šīs sistēmas versiju *EC-Systran Mainframe*, kas daļēji tika izstrādāta ar ārējā līgumslēdzēja palīdzību un darbojas *Mainframe* operētājsistēmā, kura nav saderīga ar *Unix* un *Windows* operētājsistēmām.
- 9 Pēc tam, lai *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas *EC-Systran Mainframe* versija varētu darboties *Unix* un *Windows* vidēs, starp *Systran Luxembourg SA* (turpmāk tekstā – “*Systran Luxembourg*”) un Komisiju tika noslēgti četri līgumi, kuru ietvaros tika izveidota automatiskās tulkošanas sistēma ar nosaukumu “*EC-Systran Unix*” (turpmāk tekstā – “migrācijas līgumi”).

- 10 Pirmā migrācijas līguma parakstīšanas laikā 1997. gada decembrī *Systran* deva savu piekrišanu, atļaujot Komisijai, pirmkārt, sistemātiski izmantot preču zīmi “*Systran*” attiecībā uz visu automatiskās tulkošanas sistēmu, kas atvasināta no sākotnējās *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas, vienīgi šīs sistēmas izplatīšanas vai tālāk nodošanas nolūkā un, otrkārt, izmantot *Systran* produktus *Unix* un/vai *Windows* vidē savām iekšējām vajadzībām.
- 11 Pirmā migrācijas līguma 13. pantā bija paredzēts, ka “Komisiju nekavējoties informē par visiem rezultātiem vai visiem patentiem, ko, pildot šo līgumu, saņem [*Systran Luxembourg*]; šis rezultāts vai patents pieder Eiropas Kopienai, kas to var brīvi izmantot, izņemot gadījumus, kad jau pastāv tiesības uz rūpniecisko vai intelektuālo īpašumu”, un “Komisijas automatiskās tulkošanas sistēma, ieskaitot tās sastāvdaļas, arī tās, kas mainītas līguma izpildes laikā, paliek Komisijas īpašumā, izņemot gadījumus, kad jau pastāv tiesības uz rūpniecisko vai intelektuālo īpašumu”.
- 12 Saskaņā ar pirmā migrācijas līguma 15. un 16. pantu līgumam ir piemērojami Luksemburgas tiesību akti un visas nesaskaņas starp pusēm attiecībā uz šo līgumu ir Luksemburgas tiesu kompetencē.
- 13 Turklāt ar pirmo papildu vienošanos pie ceturtā migrācijas līguma šā līguma termiņa beigas tika noteiktas 2002. gada 15. martā, tostarp precizējot, ka līdz šim datumam *Systran Luxembourg* apņemas iesniegt atjauninātus pierādījumus par visām tiesībām uz intelektuālo un rūpniecisko īpašumu, kuras pieprasa *Systran* grupa un kuras ir saistītas ar *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmu. Komisija norāda, ka *Systran Luxembourg* nav tai iesniegusi šādu informāciju.
- 14 2003. gada 4. oktobrī Komisija izsludināja konkursu par Komisijas automatiskās tulkošanas sistēmas *EC-Systran Unix* uzturēšanu un lingvistisko uzlabošanu. Šī konkursa rezultātā divas no desmit līgumā iekļautajām daļām tika piešķirtas sabiedrībai *Gosselies SA* (turpmāk tekstā – “*Gosselies*”).
- 15 Tā kā *Systran* 2003. gada 31. oktobra vēstulē Komisijai bija norādījusi, ka darbi, kurus tā ir paredzējusi īstenot, var apdraudēt *Systran* intelektuālā īpašuma tiesības, Komisija uz to atbildēja, ka *Systran* grupa nav iesniegusi pierādījumus par intelektuālā īpašuma tiesībām, kuras *Systran* ir pieprasījusi attiecībā uz *Systran* automatiskās tulkošanas programmatūru, un ka tā līdz ar to uzskata, ka *Systran* nav tiesību iebilst pret darbiem, kurus ir veikusi konkursā uzvarējusi sabiedrība.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 16 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2007. gada 25. janvārī, *Systran* un *Systran Luxembourg* cēla prasību par to zaudējumu atlīdzināšanu, kas esot radušies saistībā ar nelikumībām, kuras ir pieļautas saistībā ar Komisijas uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā par Komisijas automatiskās tulkošanas sistēmas uzturēšanu un lingvistisko uzlabošanu.
- 17 It īpaši minētās sabiedrības lūdza Vispārējai tiesai, pirmkārt, uzdot Komisijai nekavējoties izbeigt ar autortiesību pārkāpumu un izpaušanu saistītās darbības, otrkārt, uzdot konfiscēt vai iznīcināt atsevišķas informātikas izstrādes, kas ir Komisijas un *Gosselies* rīcībā, treškārt, piespriest Komisijai samaksāt minimālo summu EUR 1 170 328 apmērā par labu *Systran Luxembourg* un EUR 48 804 000, kas var tikt pārvērtēts, par labu *Systran*, ceturtkārt, uzdot par Komisijas līdzekļiem publicēt pieņemto nolēmumu specializētos laikrakstos, specializētos žurnālos un specializētās interneta vietnēs un, piektkārt, piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 18 Pirms lietas izskatīšanas pēc būtības Vispārējā tiesa sākotnēji izvērtēja Komisijas izvirzītos pamatus par prasības nepieņemamību.

- 19 Saistībā ar pirmo no šiem pamatiem, kas attiecas uz to prasījumu nepieņemamību prasības līgumiskā pamata dēļ, ar kuriem tika lūgts piespriest Komisijai atlīdzināt zaudējumus, kas, kā apgalvo *Systran* un *Systran Luxembourg*, tām ir tikuši nodarīti, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 57.–64. punktā atgādināja principus attiecībā uz tiesu kompetenci līgumiskās un ārpuslīgumiskās atbildības jomā.
- 20 Ņemot vērā šo precizējumu, Vispārējā tiesa, izvērtējot *Systran* un *Systran Luxembourg* celto prasību par zaudējumu atlīdzību, pārsūdzētā sprieduma 68.–77. punktā konstatēja, ka šīs sabiedrības ir norādījušas pietiekami daudz faktu, kas ļauj secināt, ka *Systran* grupa varēja atsaukties uz autortiesībām uz *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas *Systran Unix* versiju, un ka Komisijai nav izdevies apstrīdēt Vispārējās tiesas kompetenci, apstrīdot autortiesības, uz kurām saistībā ar iepriekš minēto versiju ir atsaukusies *Systran* grupa.
- 21 Attiecībā uz zinātību Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 78.–81. punktā norādīja, pirmkārt, ka komercnoslēpums ir visa tehniskā informācija, kas saistīta ar zinātību, un ka tās izpaušana ne vien sabiedrībai, bet arī vienkārši citām trešajām personām var smagi kaitēt šo informāciju iesniegušās personas interesēm, un, otrkārt, ka tehniskā informācija, kas ir daļa no uzņēmuma komercnoslēpuma un kas Komisijai tika nodota ar konkrētu mērķi, nav izpaužama trešajām personām citiem mērķiem, ja nav saņemta attiecīgā uzņēmuma atļauja.
- 22 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 82. punktā tādējādi secināja, ka *Systran* un *Systran Luxembourg* juridiski pietiekami pamatoti, lai lieta saskaņā ar EKL 235. pantu būtu Vispārējās tiesas kompetencē, ir apgalvojušas, ka Komisija ir pārkāpusi ārpuslīgumiskās saistības attiecībā uz autortiesībām un zinātību saistībā ar *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas *Systran Unix* versiju.
- 23 Pēc tam Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 84.–102. punktā izvērtēja, vai no lietas materiāliem izriet, ka ar daudzajiem līgumiem, kas bija noslēgti starp *WTC* grupu un *Systran* grupu (turpmāk tekstā – “*WTC/Systran* grupa”), no vienas puses, un Komisiju, no otras puses, šai iestādei tika piešķirtas līgumiskas tiesības bez *Systran* un *Systran Luxembourg* atļaujas izpaust trešajai personai, šajā gadījumā – *Gosselies*, informāciju, kas var būt aizsargājama *Systran* grupas autortiesību un zinātnības ietvaros.
- 24 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 104. punktā noraidīja pirmo Komisijas izvirzīto pamatu par nepieņemamību.
- 25 Attiecībā uz otro pamatu par nepieņemamību, kas bija vērsts uz prasības pieteikuma neskaidro raksturu, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 107.–110. punktā to noraidīja kā nepamatotu.
- 26 Pārsūdzētā sprieduma 113.–117. punktā Vispārējā tiesa noraidīja arī trešo pamatu par nepieņemamību, kas bija vērsts uz to, ka Vispārējā tiesa prasības par zaudējumu atlīdzību ietvaros nav kompetenta lemt par autortiesību pārkāpumu, norādot, ka autortiesību pārkāpuma jēdziens šajā lietā bija minēts kopā ar zinātnības konfidencialitātes aizsardzības jēdzienu vienīgi tādēļ, lai prasībā par ārpuslīgumisko atbildību Komisijas rīcību kvalificētu kā nelikumīgu.
- 27 Visbeidzot pārsūdzētā sprieduma 118.–124. punktā Vispārējā tiesa noraidīja iebildes par nepieņemamību, kas bija izvirzītas attiecībā uz tiem prasījumiem, kuri nav saistīti ar *Systran* un *Systran Luxembourg* izvirzītajiem prasījumiem par zaudējumu atlīdzību.
- 28 Pēc būtības izskatot prasību par zaudējumu atlīdzību, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 137.–147. punktā izvērtēja *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas *Systran Unix* un *EC-Systran Unix* versiju būtisko līdzību, nospriežot, ka *Systran* un *Systran Luxembourg* tādējādi varēja atsaukties uz *Systran* grupai piederošajām tiesībām uz šīs sistēmas *Systran Unix* versiju, lai nepieļautu, ka trešajai personai bez viņu piekrišanas tiek izpausta minētās sistēmas atvasinātā *EC-Systran Unix* versija. Šajā ziņā tā paša sprieduma 148.–157. punktā Vispārējā tiesa to vispārīguma un tehnisko pierādījumu

trūkuma dēļ noraidīja Komisijas argumentus, kuru mērķis bija noliegt *Systran* un *Systran Luxembourg* tiesības, pamatojoties uz to, ka minētā *EC-Systran Unix* versija ir tikai migrācijas no *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas *EC-Systran Mainframe* versijas uz citu informātikas vidi rezultāts.

- 29 Pēc tam, kad tā pārsūdzētā sprieduma 158. punktā bija atgādinājusi Komisijai pārvestās rīcības saturisko ietvaru, Vispārējā tiesa šī sprieduma 200.–261. punktā kopumā izvērtēja šīs rīcības prettiesisko raksturu.
- 30 Veicot šo vērtējumu, tā pārsūdzētā sprieduma 201. un 204.–215. punktā, pirmkārt, nosprieda, ka *Systran* un *Systran Luxembourg* ir tiesības iebilst pret to, ka Komisija uztic trešajai personai darbus, kas saistīti ar dažiem *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas *EC-Systran Unix* versijas aspektiem, tostarp ņemot vērā intelektuālā īpašuma tiesību prezumpciju, kas ietverta Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 45. lpp.) 5. pantā, saskaņā ar kuru, lai darba autoru uzskatītu par autoru, ir pietiekami, ka viņa(-s) vārds ir minēts darbā vai uz tā. Minētā sprieduma 202. un 216.–222. punktā tika konstatēts, ka Komisija nav varējusi pierādīt, ka tai, ņemot vērā tiesības, kas tai tika nodotas saskaņā ar iepriekšējiem līgumiem, kuri ar *Systran* grupu bija noslēgti kopš 1975. gada, un saistībā ar to piešķirto finansējumu, bija tiesības īstenot tādu lietošanu un izpaušanu, kāda tika veikta pēc apstrīdētās publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas.
- 31 Otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 228.–260. punktā izvērtēja to darbu raksturu, kurus Komisija bija uzticējusi trešajai personai, lai noteiktu, vai tie varēja radīt tās ar *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas *Systran Unix* versiju saistītās informācijas vai elementu pārveidojumus vai tālāknodošanu, kas ir atrodami šīs sistēmas *EC-Systran Unix* versijā.
- 32 Pārsūdzētā sprieduma 261. punktā Vispārējā tiesa tādējādi secināja, ka Komisija saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas šajā jautājumā ir kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, ir rīkojusies prettiesiski. Vispārējā tiesa norādīja, ka šis pārkāpums ir pietiekami būtisks *Systran* grupas autortiesību un zinātnības attiecībā uz *Systran* automatiskās tulkošanas sistēmas *Systran Unix* versiju pārkāpums un var radīt Kopienas ārpuslīgumisko atbildību.
- 33 Pēc šī konstatējuma Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 262.–325. punktā izvērtēja *Systran* un *Systran Luxembourg* radītos zaudējumus un cēloņsakarību starp tiem, un Komisijas pieļauto pārkāpumu.
- 34 Šīs izvērtēšanas noslēgumā tā pārsūdzētā sprieduma 326. punktā secināja, ka *Systran* ir jāizmaksā vienreizēja kompensācija EUR 12 001 000 apmērā, lai atlīdzinātu tās ciesto zaudējumu, kas radies Komisijas rīcības dēļ.
- 35 Attiecībā uz pārējo Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 329.–332. punktā noraidīja pārējos pasākumus, kas nav saistīti ar *Systran* un *Systran Luxembourg* prasīto zaudējumu atlīdzību.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 36 Komisija savā apelācijas sūdzībā lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - noraidīt prasību par zaudējumu atlīdzību;
 - piespriest *Systran* un *Systran Luxembourg* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs un
 - pakārtoti atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

37 *Systran* un *Systran Luxembourg* prasījumi Tiesai ir šādi:

- noraidīt apelācijas sūdzību un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par lūgumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu

38 Mutvārdu process tika pabeigts 2012. gada 15. novembrī pēc ģenerālvokāta secinājumu sniegšanas.

39 Ar 2012. gada 14. decembra vēstuli *Systran* un *Systran Luxembourg* lūdza Tiesu izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu.

40 Šī lūguma pamatojumam tās norādīja, ka ģenerālvokāta 2012. gada 15. novembrī sniegtajos secinājumos ir ietverti jauni argumenti, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši.

41 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar tās Reglamenta 83. pantu Tiesa jebkurā brīdī, uzklusējusi ģenerālvokātu, var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta, vai arī ja lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apsprieduši (skat. 2012. gada 22. novembra spriedumu lietā C-116/11 *Bank Handlowy* un *Adamiak*, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Šajā lietā Tiesa, uzklusējusi ģenerālvokātu, uzskata, ka tās rīcībā ir visi nepieciešamie elementi, lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem, un ka tie tika apspriesti tajā notikušajā mutvārdu procesā.

43 Tādējādi *Systran* un *Systran Luxembourg* lūgums atkārtoti sākt mutvārdu procesu ir jānoraida.

Par apelācijas sūdzību

44 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija ir izvirzījusi astoņus pamatus.

45 Pirmais pamats attiecas uz Vispārējās tiesas pieļautu kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl tā ir atzinusi, ka attiecīgajam strīdam ir ārpuslīgumisks raksturs. Otrais pamats attiecas uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un noteikumu par pierādījumu sniegšanu neievērošanu. Ar trešo pamatu Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini piemērojusi autortiesības reglamentējošās tiesību normas attiecībā uz pierādījumiem par *Systran* norādīto tiesību piederību. Ceturtajā un piektajā pamatā Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, izvērtējot Komisijas rīcības prettiesisko vai kļūdaino raksturu un tās iespējamā pārkāpuma pietiekami būtisko raksturu. Sestajā pamatā Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa, pirmkārt, ir pieļāvusi interpretācijas kļūdu attiecībā uz izņēmumu, kas ir iestrādāts Padomes 1991. gada 14. maija Direktīvas 91/250/EEK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību (OV L 122, 42. lpp.) 5. pantā, un, otrkārt, savā spriedumā nav pienācīgi pamatojusi minētās direktīvas 6. pantā paredzēto izņēmumu. Septītais pamats attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, izvērtējot pietiekami tiešas cēloņsakarības pastāvēšanu starp apgalvoto pārkāpumu un iespējami nodarīto kaitējumu. Visbeidzot astotais pamats attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanu, piespriežot zaudējumu kompensāciju EUR 12 001 000 apmērā.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, novērtējot strīda ārpuslīgumisko raksturu

Lietas dalībnieku argumenti

- 46 Komisija, pirmkārt, ir norādījusi, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini piemērojusi 2009. gada 20. maija spriedumu lietā C-214/08 P *Guigard*/Komisija, kura 43. punktā ir precizēts, ka tikai ar atsaukšanos uz tiesību normām, kas neizriet no attiecīgā līguma, bet kas ir saistošas pusēm, vien nevar izmainīt strīda līgumisko raksturu un tādējādi liegt saistībā ar to vērsties kompetentajā tiesā. Ja būtu citādi, strīda raksturs un līdz ar to arī kompetentā tiesa varētu mainīties atkarībā no pušu izvirzītajām tiesību normām, kas būtu pretrunā noteikumiem par dažādu tiesu materiālo kompetenci.
- 47 Šajā ziņā Vispārējai tiesai, ņemot vērā dažādus atbilstīgos lietas materiālos ietvertos faktus, esot bijis jāpārbauda, vai *Systran* un *Systran Luxembourg* celtā prasība par zaudējumu atlīdzību objektīvi un vispārīgi bija pamatota ar līgumiskām vai ārpuslīgumiskām saistībām, kas tādējādi ļautu noteikt strīda līgumisko vai ārpuslīgumisko pamatu. Apgalvojuma raksturs nevarot būt noteicošais faktors, nosakot Kopienų tiesu jurisdikciju šajā ziņā. No tā izriet, ka autortiesību jomā pastāvošām domstarpībām, kuru pamatā ir līgums, licence vai tiesību tālāknodošana, ir līgumisks raksturs, ciktāl šo domstarpību iznākums vienmēr ir atkarīgs no šo tiesību tālāknodošanas vai piešķiršanas kārtības, par ko ir vienojušās attiecīgās puses, interpretācijas.
- 48 Tādējādi, ja ar *Systran* atsaukšanos uz tādu rīcību, ko līgumiskie noteikumi, tāsprāt, nepieļāva, būtu pietiekami, lai tās domstarpības ar Komisiju pārklasificētu par ārpuslīgumiskās atbildības jomā ietilpstošu strīdu, tā sekas būtu tādas, ka nepamatoti tiktu paplašināta EKL 235. panta piemērošanas joma, nelabvēlīgi ietekmējot EKL 238. panta piemērošanas jomu.
- 49 Otrkārt, Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi juridiski kļūdainu vērtējumu attiecībā uz to tiesību interpretāciju, kas ir tikušas piešķirtas atbilstoši vairākiem pirmās instances tiesā minētajiem līgumiskajiem dokumentiem un vēstulēm, tostarp 1975. gada 22. decembra līgumam starp Komisiju un *WTC*, līgumiem, kas laikā no 1976. līdz 1987. gadam noslēgti ar *WTC* grupas sabiedrībām, kuru skaitā ir arī 1985. gada 18. janvārī ar *Gachot* noslēgtais līgums par tehnisko sadarbību, 1988. un 1989. gadā noslēgtajiem licences līgumiem ar *Gachot*, kā arī migrācijas līgumiem.
- 50 Lai gan Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka Komisijai ir pastāvējušas īpašas līgumiskās tiesības, it īpaši “izmantošanas tiesības”, attiecībā uz *Systran* automātiskās tulkošanas sistēmas *EC-Systran Unix* versiju, tā neesot atbilstoši izvērtējusi šo tiesību saturisko ietvaru un konkrēto raksturu.
- 51 Šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi vai pat sagrozījusi iepriekš minēto līgumu skaidri saprotamo jēgu, tādējādi pieļaujot kļūdu strīda rakstura novērtējumā.
- 52 Treškārt un visbeidzot, Komisija norāda uz līgumu interpretācijas noteikumu pārkāpumu, jo Vispārējā tiesa nevarēja interpretēt migrācijas līgumus, it īpaši pirmā no šiem līgumiem 13. pantu, tādējādi, ka Komisijai ar tiem nav piešķirtas nekādas tiesības. Šajā ziņā tā apgalvo, ka Vispārējā tiesa tāpat ir pieļāvusi kļūdu, nospriežot, ka, tā kā *Systran* nebija migrācijas līgumu slēdzējpuše, šie līgumi saskaņā ar līgumu relatīvās iedarbības principu uz to nevarēja tikt attiecināti.
- 53 *Systran* un *Systran Luxembourg* savukārt uzskata, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, veicot iepriekš minētā sprieduma lietā *Guigard*/Komisija interpretāciju. Lai atzītu savu kompetenci, Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi attiecīgo strīdu, ņemot vērā vienīgi minēto sabiedrību norādītās tiesību normas, bet esot veltījusi lielāko daļu no pārsūdzētajā spriedumā ietvertās argumentācijas Komisijas iesniegto līgumu analīzei. It īpaši šī sprieduma 62. punktā Vispārējā tiesa esot atgādinājusi, ka, izvērtējot savu kompetenci, tai ir pilnīgas tiesības pārbaudīt līguma saturu, kā tā to

darītu attiecībā uz jebkuru dokumentu, uz kuru kāds no lietas dalībniekiem ir norādījis, pamatojot savu argumentāciju, lai noskaidrotu, vai attiecīgais dokuments ir tāds, kas varētu atspēkot piekritību pēc būtības, kura tai ir skaidri noteikta EKL 235. pantā.

- 54 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 71.–100. punktā esot konstatējusi, ka norādītajos līgumos nav ietverts nekāds noteikums par tiesību nodošanu un tajos nav paredzēti noteikumi, kas ļautu Komisijai uzdot veikt vai pašai veikt darbus, kas apdraudētu *Systran* autortiesības, nedz arī izpaust informāciju, kas varētu būt aizsargājama atbilstoši autortiesībām.
- 55 No tā izrietot, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nekādu kļūdu tiesību piemērošanā, veicot iepriekš minēto līgumu interpretāciju, jo tiem nav absolūti nekādas nozīmes, nosakot tiesas kompetenci šajā lietā, un ka tā pārsūdzētā sprieduma 101.–104. punktā pamatoti ir nospriedusi, ka attiecīgajam strīdam ir ārpuslīgumisks raksturs.

Tiesas vērtējums

- 56 EK līgumā ir paredzēta kompetenču sadale starp Kopienu tiesām un valstu tiesām lietās, kurās celtas prasības pret Kopienu sakarā ar tās atbildību par kaitējumu (2010. gada 29. jūlija spriedums lietā C-377/09 *Hanssens-Ensch*, Krājums, I-7751. lpp., 16. punkts).
- 57 It īpaši saskaņā ar EKL 240. pantu domstarpības, kurās viena puse ir Kopiena, ir dalībvalstu tiesu jurisdikcijā, izņemot gadījumus, kad Līgums paredz Tiesas vai Vispārējās tiesas jurisdikciju (skat. 2001. gada 9. oktobra spriedumu apvienotajās lietās no C-80/99 līdz C-82/99 *Flemmer u.c.*, *Recueil*, I-7211. lpp., 39. punkts, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Guigard*/Komisija, 39. punkts).
- 58 Tomēr nevienā no Līguma noteikumiem Tiesai vai Vispārējai tiesai nav paredzēta kompetence izskatīt strīdus, kas ir saistīti ar Kopienas līgumisko atbildību, izņemot EKL 238. pantu. Šī panta piemērošanas priekšnosacījums tomēr ir šķirējklauzulas, kas ir ietverta ar Kopienu vai tās vārdā noslēgtā līgumā, esamība (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Flemmer u.c.*, 42. punkts, kā arī lietā *Guigard*/Komisija, 40. un 41. punkts), un tādējādi ar to ir paredzēta tāda kompetence, kas satur atkāpes no vispārējām tiesībām un kas līdz ar to ir interpretējama šauri (skat. 1986. gada 18. decembra spriedumu lietā 426/85 Komisija/*Zoubek*, *Recueil*, 4057. lpp., 11. punkts, un 1997. gada 20. februāra spriedumu lietā C-114/94 *IDE*/Komisija, *Recueil*, I-803. lpp., 82. punkts).
- 59 No tā izriet, ka, ņemot vērā EKL 240. pantu, domstarpības saistībā ar Kopienas līgumisko atbildību – ja nav šķirējklauzulas – ietilpst valstu tiesu kompetencē (iepriekš minētais spriedums lietā *Hanssens-Ensch*, 19. punkts).
- 60 Turpretī saistībā ar Kopienas ārpuslīgumisko atbildību šādas domstarpības ietilpst Kopienu tiesu kompetencē. EKL 235. pantā, lasot to kopā ar EKL 225. panta 1. punktu, ir paredzēts, ka Tiesas un Vispārējās tiesas kompetencē ietilpst izskatīt tās prasības par kaitējuma atlīdzināšanu, kas celtas saskaņā ar EKL 288. panta otro daļu, kura ietver minēto ārpuslīgumisko atbildību. Šī Kopienu tiesu kompetence ir ekskluzīva (šajā ziņā skat. 1992. gada 13. marta spriedumu lietā C-282/90 *Vreugdenhil*/Komisija, *Recueil*, I-1937. lpp., 14. punkts; 2002. gada 26. novembra spriedumu lietā C-275/00 *First un Franex*, *Recueil*, I-10943. lpp., 43. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Hanssens-Ensch*, 17. punkts), un šīm tiesām ir jāpārlicinās par visu to kumulatīvo nosacījumu izpildi, no kuriem ir atkarīga Kopienas ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās, proti, tai ir jāpārlicinās par iestādei pārņemtas rīcības prettiesiskumu, zaudējumu īstumu un cēloņsakarību starp iestādes rīcību un apgalvotajiem zaudējumiem (skat. 2006. gada 9. novembra spriedumu lietā C-243/05 P *Agraz u.c.*/Komisija, Krājums, I-10833. lpp., 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 61 No iepriekš minētā izriet, ka, lai noteiktu, kuras tiesas kompetencē ietilpst izskatīt konkrēto lietu, kurā ir celta prasība pret Kopienu, lai panāktu, ka tā atlīdzina kaitējumu, ir jāizvērtē, vai šīs prasības priekšmets ir Kopienas līgumiskā vai ārpuslīgumiskā atbildība (iepriekš minētais spriedums lietā *Hanssens-Ensch*, 20. punkts).
- 62 Šajā ziņā ir jānorāda, ka ārpuslīgumiskās atbildības jēdziens EKL 235. panta un 288. panta otrās daļas izpratnē, kuram ir autonom raksturs, ir jāizvērtē, ņemot vērā tā mērķi, proti, ļaut veikt kompetences starp Kopienu tiesām un valstu tiesām sadalījumu.
- 63 Līdz ar to, izskatot prasību par zaudējumu atlīdzību, Kopienu tiesām pirms lietas izskatīšanas pēc būtības vispirms ir jānosaka to kompetence, veicot analīzi ar mērķi noteikt izvirzītās atbildības raksturu un tādējādi arī pašu attiecīgā strīda raksturu.
- 64 To darot, iepriekš minētās tiesas nevar balstīties tikai uz lietas dalībnieku izvirzītajām tiesību normām.
- 65 Šajā ziņā, kā savā pirmajā pamatā, kurš ir atgādināts šī sprieduma 46. punktā, ir norādījusi Komisija, Tiesa ir jau nospriedusi, ka tikai ar atsaukšanos uz tiesību normām, kas neizriet no attiecīgā līguma, bet kas ir saistošas pusēm, vien nevar izmainīt strīda līgumisko raksturu un tādējādi liegt saistībā ar to vērsties kompetentajā tiesā. Ja būtu citādi, strīda raksturs un līdz ar to arī kompetentā tiesa varētu mainīties atkarībā no pušu izvirzītajām tiesību normām, kas būtu pretrunā noteikumiem par dažādu tiesu materiālo kompetenci (iepriekš minētais spriedums lietā *Guigard*/Komisija, 43. punkts).
- 66 Kopienu tiesām savukārt ir jāpārbauda, vai tajās celtās prasības par zaudējumu atlīdzību priekšmets ir tāda prasība par zaudējumu atlīdzību, kas objektīvi un vispārīgi ir pamatota ar līgumiskām vai ārpuslīgumiskām tiesībām un saistībām. Šim mērķim, kā savu secinājumu 49. un 50. punktā norādījis ģenerāladvokāts, šīm tiesām, ņemot vērā dažādos lietas materiālos ietvertos elementus, kā, piemēram, iespējami pārkāpto tiesību normu, izvirzītā pārkāpuma raksturu, pārņemto rīcību, kā arī starp attiecīgajām pusēm pastāvošās tiesiskās attiecības, ir jāpārbauda, vai starp tām pastāv īsts līgumiskais konteksts, kas ir saistīts ar strīda priekšmetu, kura padziļināta izvērtēšana ir nepieciešama, lai izskatītu minēto prasību.
- 67 Ja no iepriekš minēto elementu sākotnējās analīzes izriet, ka ir jāinterpretē viena vai vairāku starp attiecīgajām pusēm noslēgto līgumu saturiskais ietvars, lai noteiktu, vai prasītāja prasījumi ir pamatoti, minētajām tiesām šajā posmā ir jāpārtrauc lietas izskatīšana un jāatzīst, ka tām nav kompetences izskatīt šo lietu, ja minētajos līgumos nav ietverta attiecīga šķīrējklauzula. Šādos apstākļos pret Kopienu vērstas prasības par zaudējumu atlīdzību izskatīšana ietvertu līgumiska rakstura tiesību un pienākumu izvērtēšanu, ko atbilstoši EKL 240. pantam nevar izslēgt no valstu tiesu kompetences.
- 68 Komisijas izvirzītā pirmā pamata pamatotība ir jāizvērtē, ņemot vērā šos principus.
- 69 Šajā lietā ir jānorāda, ka saistībā ar *Systran* un *Systran Luxembourg* celtās prasības pieņemamības izvērtēšanu Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 60. punktā vispirms ir pamatoti konstatējusi, ka, lai noteiktu savu kompetenci saskaņā ar EKL 235. pantu, tai, ņemot vērā dažādos atbilstīgos lietas materiālos ietvertos elementus, ir jāpārbauda, vai *Systran* un *Systran Luxembourg* celtā prasība par zaudējumu atlīdzību objektīvi un vispārīgi ir pamatota ar līgumiskām vai ārpuslīgumiskām saistībām, kas ļautu noteikt strīda pamatu.
- 70 Tomēr iepriekš minētajā 60. punktā Vispārējā tiesa turpinājumā apstiprināja, ka šos elementus var izsecināt, tostarp pārbaudot lietas dalībnieku pretenzijas, faktu, kas radījis kaitējumu, par kuru tiek prasīta atlīdzība, kā arī to līgumisko vai ārpuslīgumisko noteikumu saturu, kas ir minēti strīdīgā jautājuma atrisināšanai.

- 71 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 62. punktā tādējādi atzina, ka to dažādo līgumu saturiskā ietvara pārbaude, kuri laikā no 1975. līdz 2002. gadam tika noslēgti starp *WTC/Systran* grupu un Komisiju, ir tās kompetences izvērtēšanas sastāvdaļa un tas pats par sevi nevar izmainīt strīda būtību, piešķirot tam līgumisku pamatu. Līdz ar to Vispārējā tiesa nosprieda, ka tai ir pilnīgas tiesības pārbaudīt līguma saturu, kā tā to darītu attiecībā uz jebkuru dokumentu, uz kuru kāds no lietas dalībniekiem ir norādījis, pamatojot savu argumentāciju, lai noskaidrotu, vai attiecīgais dokuments ir tāds, kas varētu atspēkot piekritību pēc būtības, kura tai ir skaidri noteikta EKL 235. pantā, un ka šāda pārbaude ir daļa no to faktu izvērtējuma, kuri ir tikuši izvirzīti, lai atzītu Vispārējās tiesas kompetenci.
- 72 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 63. punktā, salīdzinājumam atsaucoties uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Guigard/Komisija*, Vispārējā tiesa ir piebildusi, ka attiecīgajā lietā, kurā *Systran* un *Systran Luxembourg* ir norādījušas tikai uz ārpuslīgumiska rakstura saistību pārkāpumu, ar to vien, ka to līgumslēdzējuse vienkārši ir norādījusi uz līgumiska rakstura saistībām, kas nebija saistītas ar apstrīdēto rīcību, nevar izmainīt strīda ārpuslīgumisko raksturu un tādēļ izslēgt to no kompetentās tiesas jurisdikcijas.
- 73 Ņemot vērā iepriekš minēto, pēc tam, kad tā pārsūdzētā sprieduma 64. punktā bija precizējusi, ka kopumā tas ir tā lietas dalībnieka, kas apgalvo, ka saistības ir pārkāptas, pienākums definēt pārkāpuma būtību un tā piemērošanu lietas apstākļiem, Vispārējā tiesa šī sprieduma 65.–82. punktā izvērtēja, pirmkārt, *Systran* un *Systran Luxembourg* celtās prasības par zaudējumu atlīdzību saturisko ietvaru, un it īpaši pierādījumus par iespējami pārkāpto tiesību piederību. Otrkārt, tā minētā sprieduma 84.–102. punktā izvērtēja Komisijai pārnestās rīcības prettiesiskumu, veicot detalizētu daudzo līgumu, kas pušu starpā noslēgti laikā no 1975. līdz 2002. gadam, analīzi, lai noskaidrotu, vai pastāv iespējama līgumiska atļauja, kas ir ļāvusi Komisijai īstenot šādu rīcību.
- 74 Pēc šādas analīzes veikšanas, uzskatot, ka šai iestādei nebija iepriekš minētās atļaujas, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 104. punktā noraidīja Komisijas apgalvojumus par prasības nepieņemamību tās līgumiskā pamata dēļ.
- 75 Jākonstatē, ka, izdarot šādu secinājumu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, piemērojot šī sprieduma 63.–67. punktā atgādinātos principus, kas reglamentē tiesas kompetences noteikšanu saistībā ar tādām prasībām par zaudējumu atlīdzību, kas ir vērstas pret Kopienu, kā arī veicot starp *WTC/Systran* grupu un Komisiju pastāvošo līgumisko attiecību juridisko kvalifikāciju, tādējādi pārkāpjot tās kompetenci, kas ir definēta EKL 225. panta 1. punktā, 235. un 240. pantā, reglamentējošos noteikumus.
- 76 Pirmkārt, lai noteiktu, vai tajā ierosinātajai lietai ir līgumisks vai ārpuslīgumisks raksturs un tādējādi noteiktu tās pašas kompetenci, Vispārējā tiesa nav vienīgi izvērtējusi, vai, ņemot vērā dažādos lietas materiālos ietvertos elementus, starp lietas dalībniekiem pastāvēja īsts līgumiskais konteksts, kas ir saistīts ar strīda priekšmetu, kura padziļināta izvērtēšana ir nepieciešama, lai izskatītu attiecīgo prasību pēc būtības.
- 77 Savukārt pārsūdzētā sprieduma 62. punktā Vispārējā tiesa ir kļūdaini nospriedusi, ka to dažādo līgumu saturiskā ietvara specifiskā un konkrētā analīze, kuri laikā no 1975. līdz 2002. gadam tika noslēgti starp *WTC/Systran* grupu un Komisiju, ir tās kompetences izvērtēšanas sastāvdaļa, ciktāl līguma saturs varēja tikt izvērtēts kā jebkurš cits lietas materiālos ietverts dokuments.
- 78 Tādēļ pārsūdzētā sprieduma 84.–102. punktā Vispārējā tiesa, nosakot savu kompetenci, detalizēti izvērtēja to daudzo līgumisko noteikumu saturu, kuri laikā no 1975. līdz 2002. gadam reglamentēja *WTC/Systran* grupas un Komisijas starpā pastāvošās ekonomiskās un komerciālās attiecības, lai izvērtētu, vai šai iestādei bija tiesības izpaust trešajai personai informāciju, ko aizsargā autortiesības un zinātība, kas *Systran* pastāv attiecībā uz *Systran* automātiskās tulkošanas sistēmas *EC-Systran Unix* versiju, atzīstot, ka Kopienas atbildības līgumiskais raksturs ir atkarīgs no šādas atļaujas esamības.

Tomēr šāda analīze, kā savā pirmajā pamatā pamatoti norādījusi Komisija, ir saistīta ar šai iestādei pārmestās rīcības tiesisko vai prettiesisko raksturu, un tā līdz ar to ir saistīta ar lietas izskatīšanu pēc būtības, nevis ar šīs lietas veida sākotnējo noteikšanu.

- 79 Otrkārt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā arī pārsūdzētā sprieduma 84.–102. punktā, veicot laikā no 1975. līdz 2002. gadam *WTC/Systran* grupas un Komisijas starpā noslēgto līgumu juridisko kvalifikāciju, ciktāl tā, ņemot vērā dažādos lietas materiālos ietvertos elementus, ir nospriedusi, ka šo līgumu esamība nekādi neietekmēja lietas kvalifikāciju EKL 235. panta izpratnē.
- 80 Šajā ziņā ir tiesa – kā Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi pārsūdzētā sprieduma 62. un 63. punktā –, ka ar to vien, ka tiek norādīts uz jebkādam līgumiskām attiecībām ar prasītāju vai līgumiska rakstura saistībām, kas nav saistītas ar apstrīdēto rīcību, nav pietiekami, lai izmainītu strīda raksturu, piešķirot tam līgumisku pamatu. Tomēr patiesībai atbilst arī tas, ka, ja, ņemot vērā pret Kopienu vērstās prasības par zaudējumu atlīdzību saturu, ir nepieciešama viena vai vairāku starp attiecīgajām pusēm noslēgto līgumu interpretācija, lai varētu konstatēt iestādēm pārmestās rīcības tiesiskumu vai prettiesiskumu, attiecīgā lieta neietilpst Kopienu tiesu kompetencē.
- 81 Tomēr, kā savu secinājumu 70. punktā norādījis ģenerāladvokāts, šajā lietā pastāv tieši šāds gadījums. Ir vispārzināms, ka daudzie līgumtiesiskie dokumenti, uz kuriem Komisija bija norādījusi Vispārējā tiesā un kuri ir atgādināti pirmajā apelācijas sūdzības pamatā, tostarp 1975. gada 22. decembra līgums, kas noslēgts starp Komisiju un *WTC*, līgumi, kas laikā no 1976. līdz 1987. gadam noslēgti ar *WTC* grupas sabiedrībām, starp kuriem īpaša nozīme ir tehniskās sadarbības līgumam, kas 1985. gada 18. janvārī noslēgts ar *Gachot*, sadarbības līgums, licences līgumi, kas noslēgti ar *Gachot* 1988. un 1989. gadā, kā arī migrācijas līgumi, veido īstu līgumisko kontekstu, kas ir saistīts ar strīda priekšmetu, kura padziļināta izvērtēšana ir nepieciešama, lai varētu konstatēt Komisijai pārmestās rīcības iespējamo prettiesiskumu.
- 82 Šis secinājums turklāt tieši izriet no atsevišķu pārsūdzētā sprieduma rindkopu formulējuma, kuras ir veltītas lietai pēc būtības. Pārsūdzētā sprieduma 158., 202. un 216.–222. punktā Vispārējā tiesa, lai konstatētu apstrīdētās rīcības prettiesisko raksturu, pati ir detalizēti pārbaudījusi, vai Komisijas norādītie līgumtiesiskie dokumenti, uz kuriem ir norādīts minētā sprieduma 181.–187. punktā, piešķir šai iestādei konkrētu atļauju, kas ļāva tai īstenot iepriekš minēto rīcību.
- 83 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, tādējādi ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini uzskatījusi, ka attiecīgajai lietai bija ārpuslīgumisks raksturs EKL 235. panta un 288. panta otrās daļas izpratnē.
- 84 Šādos apstākļos ir jāapmierina pirmais apelācijas sūdzības pamats un, neizvērtējot pārējos tās pamatus, pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, jo Vispārējā tiesa ir pārkāpusi tās kompetenci, kas ir definēta EKL 225. panta 1. punktā, 235. un 240. pantā, reglamentējošos noteikumus.

Par Vispārējā tiesā celto prasību

- 85 Atbilstoši Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai Tiesa Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija. Tā tas ir šajā lietā.
- 86 Šajā ziņā, kā izriet no šī sprieduma 78.–82. punkta, Kopienu tiesām nav kompetences izskatīt *Systran* un *Systran Luxembourg* celto prasību par zaudējumu atlīdzību. No tā izriet, ka minētā prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 87 Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 2. punktu Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā pati taisa galīgo spriedumu.
- 88 Atbilstoši minētā reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 89 Tā kā šajā lietā Komisijai spriedums apelācijas tiesvedībā ir labvēlīgs un *Systran* un *Systran Luxembourg* spriedums saistībā ar to celto prasību par zaudējumu atlīdzību ir nelabvēlīgs, tām jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan šajā tiesvedībā, gan Vispārējā tiesā ierosinātajā tiesvedībā.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **atcelt Eiropas Savienības Tiesas 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-19/07 *Systran* un *Systran Luxembourg*/Komisija;**
- 2) **noraidīt *Systran SA* un *Systran Luxembourg SA* prasību lietā T-19/07;**
- 3) ***Systran SA* un *Systran Luxembourg SA* atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus Eiropas Savienības Tiesā, kā arī Eiropas Savienības Vispārējā tiesā.**

[Paraksti]